

mænd, navnlig Skolelærerne, kun lønnes med 3 à 400 Rbd. om Aaret, medens man her forlanger 3 à 4000 Rbd. i Pension til en afgaaet Embedsmand, og jeg kan ikke godt forstaae, hvorledes det kan gaae an. Hertil kommer endnu, at skulde vi nogenstunde tænke paa at komme ud af vor meget dybe Gjæld, forekommer det mig, at vi maae begynde at tænke paa at spare. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale mit principale Forslag, og hvis det ikke gaaer igjennem, da det subsidiaire.

Wiffens: Jeg maa tillade mig at gjøre det ærede Udvalg opmærksom paa, at efter det fjerde Afstemningspunkt paa Afstemningslisten, saaledes som det er redigeret, vil en Mand med lidt høiere Gage kunne faae en ganske betydeligt ringere Pension end en Anden, som har ringere Gage, og det kan vist ikke være Udvalgets Hensigt, saaledes at jeg maa antage, at det er en Følge af en mindre correct Redaction. Dersom man nemlig antager, at en Mand ingen visse Indtægter har, men 1000 Rbd. alene i uvisse Indtægter, vilde han faae 500 Rbd. efter nogle Aars Forløb, og naar han blev en meget gammel Embedsmand, vilde han kunne faae 667 Rbd.; hvis han derimod havde i Indtægt 1150 Rbd. skulde den ene Trediedeel drages fra (Ordføreren: Fra de 50 Rbd.). Ja, men det staaer der ikke, men jeg skal indskrænke mig til at udtale det Dufte, at det maa blive udtrykt tydeligere end her er Tilfældet, da jeg er overbevist om, at de Fleste, som læse det, ikke vilde finde denne Bestemmelse indeholdt deri.

Formanden: Ja, det staaer der rigtig nok heller ikke. Det maatte nemlig, naar det ikke skulde misforstaaes, hedde, med Fradrag af en Trediedeel fra den Deel, der overstiger de 1000 Rbd.

Ordføreren: Det har ogsaa været Udvalgets Mening; men forsaavidt det maatte være mindre heldigt udtrykt, vil det kunne rettes ved den 3die Læsning.

Schroll: Dersom det virkelig forholder sig saaledes, at Embedsmændenes Tid og Kræfter udelukkende være forbeholdte Statens Tjeneste, ja, da kunde ogsaa jeg have stemt med Udvalgets Fleerhed, selv om det saaldt tungt for den skatteydende Borger at udrede Pensionen, men vi vide jo Alle, at det ingenlunde forholder sig saaledes. Er til Exempel ikke flere af vore høitstaaende, høitgagerede Embedsmænd tillige Godsseiere, Godsadministratorer o. s. v. Behøver jeg maaskee at navngive en Amtmand, der paa een og samme Tid administrerede 2 meget betydelige Godser i det ham underlagte Amt. Hvem tør sige, at saadanne Embedsmænd forsømme de Pligter, der specielt paa-ligge dem i denne deres Egenkab af Godsseiere og Godsadministratorer. Kan man maaskee ikke gjenfjende deres System og Tankegang selv i Letcontracter paa et næsten værdieløst Huus? Og hvem tør paa den anden Side paastaae, at de forsømme deres Embeder? Saae man ikke ofte, at selv høitstaaende Embedsmænd modtog privat Erhverv udenfor deres Embedsvirksomhed, naar gunstig Leilighed tilbød sig. Er det ikke ret behageligt for en Godsseier at faae udnævnt til Administrator den Amtmand, i hvis Amt hans Godser ligge? Har Regjeringen hidtil lagt Hindringer iveriend derfor, og hvor er Garantien for, at det i Fremtiden vil skee. Altsaa, saalænge som flere af vore høiere Embedsmænd have havt og have den Dag idag Leilighed til at erhverve sig Formue udenfor deres Embedsfreds, saalænge — og dette er for mig det vigtigste Hensyn — som Omfanget af deres Embedsforretninger ikke er større, end at det lævner dem Tid til disse ofte meget vidtløftige private Forretninger, saalænge, siger jeg, som Betingelsen for mindre heldig Embedsforelse i Genhold til § 7 er en høj Pension, saalænge kan jeg idetmindste ikke stemme mod Udvalgets Majoritet, men maa slutte mig til det her stillede Endringsforslag.